

La irrompible fe de Paula Badosa per al 2026

La tennista gironina, que tornarà a competir a l'Índia en la World Tennis League, desitja que el nou any sigui, per fi, el «seu any»

Badosa no ho ha passat bé, aquest curs, on només ha pogut lluir el seu talent amb comptagotes. Per primera vegada va arribar a les semifinals d'un Grand Slam. Va ser a l'Open d'Austràlia del gener. Avui queda massa lluny, però el que va fer la catalana va atraure totes les mirades. L'exnúmero dos del món havia tornat? Gaudiria, per fi, de la continuïtat somiada? «Recordo començar el 2025 i dir-me a mi mateixa que aquest seria el meu any, però allà em vaig quedar. Va volar», va reconèixer recentment. Badosa, en onze dies, va carregar-se a Wang, Talia Gibson, Kostyuk, Olga Danilovic -parella del porter de l'Atlètic de Madrid, Jan Oblak- i Gauff -número 3-, però va caure davant Sabalenka, amiga íntima i número 1. «És realment injust que hagi jugat a aquest nivell», va sincerar-se la gironina, frustrada, després de la derrota. «M'odiarà un parell d'hores, però prometo que, quan anem de compres, li compraré el que vulgui», va ser l'original resposta de la bielorussa. Aquell torneig va situar Badosa entre les deu millors del món. I, sobretot, va aixecar novament les expectatives de veure-la assolint el seu millor nivell de forma constant, el gran maldecap de la seva trajectòria. Fa la sensació que quan està bé, és capaç de tot i torna a escalar llocs en el rànquing mundial amb facilitat; però quan el físic no li permet competir, cau en un forat d'on sortir costa. L'esportista catalana és reconeguda per no haver-se amagat en els mals moments, i ha parlat públicament respecte als seus problemes de salut mental. «He passat per molt, des de fa anys. He patit ansietats i depressions. Recuperar l'estabilitat ha portat feina, experiència i maduresa», confessava. Ara com ara, és la número 25 de la classificació de la WTA, però va arribar a estar fora del top-cent. Després d'Austràlia, com més bonic semblava, van arribar els problemes. Aquesta temporada s'ha retirat cinc vegades, per un total de 37 al llarg de la seva trajectòria. A més, ha hagut de renunciar a altres torneigs quan ja estava inscrita, precisament per l'espiral de lesions, alguna d'elles crònica, a les quals no trobava cap sortida. «Estic molt cansada d'això», cridava en ple mes de juliol. Al setembre, farta del tot després de plegar a Pequín, va anunciar que el 2026 s'acabava allà. «Hi ha moments en els quals em pregunto com aconsegueixo tirar endavant en els instants més durs i dolorosos. I la veritat és que precisament és en aquells moments quan descobreixo la força més profunda dins meu. Cada ensopagada fa mal, però també em recorda quant desitjo lluitar. Quant vull tornar més fort», va expressar. I ho desitja i vol tant que no s'ha pogut estar d'incomplir la seva promesa i tornar a les pistes abans de l'esperat, enmig d'unes setmanes d'aïllament de pretemporada en què la gironina està entrenant de valent per tornar millor que mai. «Comença la nova Paula, la Paula de veritat. Vaig amb moltíssimes ganes», pronuncia. Amb tot el que li ha passat, encara té temps i forces per a somiar. «Vull acabar el 2026 en les WTA Finals. I com sempre, un objectiu que tinc és el de guanyar un Grand Slam», va explicar a la Revuelta, on David Broncano va recordar-li una frase que la gironina va dir en una entrevista, però que fins ara només deia en privat. «Sense un Grand Slam, la meua trajectòria haurà sigut una puta merda». «En part és així, perquè em desperto cada dia i vull això, i penso que em canviaria per la meua personalitat, però, per un altre costat, no perquè he aconseguit moltes coses i em sento orgullosa d'haver-les fet. Els esportistes tenim aquesta personalitat obsessiva, de guanyar i voler més. Mai és suficient. Soc una mica així, malauradament». Tant de bo el 2026 sigui, per fi, l'any de Paula Badosa.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/esports/2025/12/16/irrompible-fe-paula-badosa-per-124810244.html>